

de faktisk betalte præmier, og at indkomstansættelserne forhøjes i overensstemmelse hermed. I eksemplet nedsættes fradraget for de forløbne 5 år således til 25.000 kr. årlig. Det resterende præmiebeløb (125.000 kr.) kan på sædvanlig måde trækkes fra med 25.000 kr. i hvert af de følgende 5 indkomstår.

Bestemmelserne i den foreslåede § 18 A, stk. 1, går ud på at lovfæste denne praksis. Da fradrage har medført en likviditetsforøgelse for skatteyderen, og indbetalingerne har været skattebegünstiget af realrenteafgift af afkastet i stedet for indkomstbeskatning og af fritagelse for formueskat, har man medtaget en bestemmelse om, at de for meget fratrukne beløb skal forhøjes med 6 pct. pr. år fra udløbet af fradragsårene og indtil udløbet af det indkomstår, hvori præmie- eller bidragsbetalingen nedsattes eller ophørte. Det svarer i princippet til, hvad der gælder ved indkomstbeskatning af investeringsfondshenlæggelser, der ikke eller ikke fuldt ud er benyttet til forlods afskrivning inden den fastsatte frist, jfr. § 9, stk. 1, i lov om investeringsfonds.

Et krav om efterbeskatning efter disse retningslinier vil undertiden kunne ramme den skattepligtige unødigt hårdt, da de midler, der indestår i ordningen, ikke kan hæves til betaling af skattetilsvaret, uden at det medfører pligt til at betale afgift og tillægsskat af ordningens værdi.

For at afværge sådanne situationer er det i bestemmelserne i § 18 A, stk. 2, foreslået, at den skattepligtige skal have adgang til at vælge mellem efterbeskatning (og opretholdelse af ordningen) eller fuldstændig ophævelse af ordningen uden afgiftsmæssige konsekvenser. Hvis der vælges afgiftsfri ophævelse af ordningen, medfører det, at den skattepligtige stilles, som om ordningen aldrig var oprettet. Konsekvensen heraf er, at de foretagne fradrag skal medregnes fuldt ud i den skattepligtige indkomst for fradragsårene (med procenttillæg), og at ordningen skattemæssigt betragtes som bortfaldet. I disse tilfælde bliver der således heller ikke spørgsmål om videreførelse af fradragsret for de præmier eller bidrag, der faktisk er betalt, før indbetalingerne nedsattes eller standsedes.

Til § 1, nr. 30

Der er tale om konsekvensændring.

Til § 1, nr. 31

Forslaget går ud på at omformulere lovens § 20, stk. 1, nr. 2, således at reglerne om indkomstbe-

skatning af rateudbetalinger fra en rateforsikring i pensionsøjemed også kommer til at omfatte udbetalinger fra en rateopsparing i pensionsøjemed.

Til § 1, nr. 32

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 47.

Til § 1, nr. 33

Efter lovens § 21 skal for store indbetalinger, som en arbejdstagers arbejdsgivere foretager til arbejdstagerens kapitalpension, medregnes ved opgørelsen af arbejdstagerens skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår. Dette er en konsekvens af, at arbejdsgiverens indbetalinger til ordningen efter reglerne i lovens § 19 skal holdes uden for arbejdstagerens skattepligtige indkomst. Hvis arbejdsgiverens indbetalinger overstiger maksimumbeløbet i § 16, skal den overskydende del derfor medregnes ved indkomstopgørelsen for arbejdstageren ligesom løn i øvrigt. Dette er fastsat i den foreslåede bestemmelse i § 21, 1. pkt.

Efter forslaget er fradragsretten for indbetalinger til kapitalpension endvidere betinget af, at indbetalingen kan rummes i den personlige indkomst, jfr. bemærkningerne til § 1, nr. 20. Fradrag for indbetalinger til kapitalpension kan således ikke reducere den personlige indkomst i et sådant omfang, at den bliver negativ.

Bortseelsesreglen i § 19 for arbejdsgiverindbetalinger indebærer i sit princip, at arbejdstageren »forlods« opnår fradragsret for arbejdsgiverens pensionsindbetalinger. Hvis arbejdstagerens personlige indkomst er negativ, må der – for at skabe overensstemmelse med reglerne i § 18, stk. 2 – derfor foretages en begrænsning af det fradrag, som arbejdstageren »forlods« har opnået. Denne begrænsning foretages i forslaget til § 21, 2. pkt., ved at indtægtsføre så stor en del af arbejdsgiverens indbetalinger, som svarer til den negative personlige indkomst.

Til § 1, nr. 34

Efter de gældende regler skal for store indbetalinger til kapitalpension indkomstbeskattes hos den pågældende arbejdstager, og beløbet vil ikke uden afgiftsmæssige konsekvenser kunne tilbagebetales fra ordningen. Arbejdstageren skal i disse tilfælde både betale indkomstskat af det for meget indbetalte beløb og til sin tid betale 40 pct. afgift ved ordningens udløb. Hæves beløbet inden, skal der endvidere betales tillægsskat. Disse regler kan i visse tilfælde føre til mindre rimelige resultater.